

Anonimizuota versija

Vertimas

C-388/19-1

Byla C-378/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. gegužės 17 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalija) (Mokesčių bylų arbitražo teismas (Administracinis arbitražo centras – CAAD))

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. balandžio 30 d.

Pareiškėjas:

MK

Kita administracinio proceso šalis:

Autoridade Tributária e Aduaneira (Mokesčių ir muitų institucija)

Arbitražo sprendimas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

1. Faktinės aplinkybės

Pareiškėjas MK, vedęs, mokesčių mokėtojo Nr. <...>, gyvenantis Paryžiuje, <...>, Prancūzijoje, kurio *Serviço de Finanças Local* (vietos mokesčių administratorius) yra *SLF de Coimbra 2*, prašo <...> sušaukti arbitražo teismą.

Pareiškėjas prašo:

- a) pripažinti, kad 2018 m. liepos 5 d. aktas Nr. <...> dėl 24 654,22 euro IRS (*imposto sobre o rendimento das pessoas singulares* – fizinių asmenų

- pajamų mokestis, toliau – IRS) mokėjimo, yra neteisėtas ir, dėl tos priežasties, jį panaikinti,
- b) nurodyti gražinti šią sumą kaip nepagrįstai sumokėtą mokestį,
 - c) priteisti iš *Autoridade Tributária e Aduaneira* palūkanas, skaičiuojamas iki mokėjimo pranešimo išdavimo ir įvykdymo datos, laikantis LGT (*Lei Geral Tributária* – Bendrasis mokesčių įstatymas) 43 ir 100 straipsnių ir CPPT (*Código de Procedimento e de Processo Tributário* – Mokesčių proceso ir ginčų kodeksas) 61 straipsnio nuostatų.

Kita administracinio proceso šalis yra *Autoridade Tributária e Aduaneira*.

<...> Arbitražo teismas, kurį sudaro vienas asmuo, tinkamai sušauktas 2019 m. vasario 11 d. ir turi jurisdikciją nagrinėjamoje srityje.

Šalys yra tinkamai atstovaujamos ir turi teisinį subjektiškumą ir veiksnumą bei teisę pareikšti ieškinį.

Autoridade Tributária e Aduaneira, kuriai 2019 m. vasario 12 d. nusiųstas pranešimas, atsakymą pateikė 2019 m. kovo 18 d., kuriame nurodė, kad 2007 m. gruodžio 31 d. Įstatymu Nr. 67-A/2007 įtvirtinta IRS kodekso 72 straipsnio redakcija nustatyta nauja reglamentavimo tvarka, kurios Europos Sąjungos Teisingumo Teismas dar nebuvo nagrinėjęs, kiek tai susiję su jos atitiktimi Sąjungos teisei, nes 2007 m. spalio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-443/06, kuriame pripažįstama, kad tuo metu galiojusios IRS kodekso 72 straipsnio 1 dalyje ir 43 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos teisės nuostatos nenuolatinių gyventojų nekilnojamojo turto vertės prieaugio apmokestinimo srityje prieštarauja Sąjungos teisei, šiuo metu yra pasenęs dėl minėtų IRS kodekso 72 straipsnio nuostatų pakeitimų, padarytų 2007 m. gruodžio 31 d. Įstatymu Nr. 67/2007, suderinant jį su EB 56 straipsnio nuostatomis.

Be to, kita proceso šalis teigia, kad šiuo metu galiojančioje reglamentavimo tvarkoje nustatytos alternatyvios galimybės:

1. Pareiškėju šioje byloje esantis mokesčių mokėtojas gali būti apmokestintas mokesčiu, kuris jam nustatytas IRS kodekso 68 straipsnio 1 dalyje pateiktoje lentelėje, atsižvelgiant į 42 straipsnio 3 dalį.
2. Taip pat yra galimybė taikyti (kaip, be kita ko, nurodė pareiškėjas) specialų 28 % tarifo mokestį pagal IRS kodekso 72 straipsnio 1 dalies a punktą, netaikant 50 % mokesčio sumažinimo pagal 43 straipsnio 2 dalį, pagal kurią buvo nustatytas pareiškėjo mokėtinas IRS.

Kita proceso šalis teigia, kad **reikia sustabdyti arbitražo bylos nagrinėjimą ir pateikti klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui** pagal Portugalijos Respublikai taikomą SESV 267 straipsnyje nustatytą prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimo mechanizmą.

Kitos proceso šalies pasiūlymas buvo pateiktas pareiškėjui, kad šis galėtų pateikti pastabas.

2019 m. balandžio 11 d. pareiškėjas nurodė, kad šis klausimas jau nagrinėtas nacionaliniuose teismuose ir nurodė šias bylas:

a) 2012 m. liepos 5 d. CAAD sprendimas byloje Nr. 45/2012-T, kuris priimtas 2010 m. kovo 18 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-440/08¹ pagrindu ir kuriame cituojama tokia to sprendimo ištrauka:

„Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (<...> nurodytame sprendime) priėmė tokį sprendimą dėl situacijos, kuri akivaizdžiai panaši ir skiriasi tik tuo, kad anoje byloje buvo keliamas klausimas dėl [SESV] 49 straipsnio, o ne dėl [SESV] 63 straipsnio pažeidimo.

Teisingumo Teismas pažymi, kad prilyginimo galimybė leidžia mokesčių mokėtojui nerezidentui <...> pasirinkti tarp diskriminacinės ir kitos, tariamai nediskriminacinės, apmokestinimo tvarkos“ ir nurodo, kad šis pasirinkimas nereiškia, jog pirmoji minėta apmokestinimo tvarka yra diskriminuojanti“.

Toliau Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nurodo, kad yra paradoksas:

„<...> jei būtų pripažintas toks minėtos galimybės pasirinkti poveikis, tai reikštų <...> įteisinti apmokestinimo tvarką, kuri pati savaime dėl diskriminacinio pobūdžio pažeidžia SESV 49 straipsnį“.

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas daro išvadą, kad Sutartimi:

„<...> draudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriais, kiek tai susiję su mokesčio lengvatos <...> suteikimu, daromas diskriminuojamas poveikis mokesčių mokėtojams ne rezidentams, net jeigu norėdami pasinaudoti minėta lengvata tokie mokesčių mokėtojai gali pasirinkti mokesčių mokėtojams rezidentams taikomą tvarką“.

Nepaisant to, pareiškėjas pripažįsta:

– Akivaizdu, kad pasekmės, kylančios iš pirmiau minėtos Sąjungos teismų jurisprudencijos, konkrečiai – iš Sprendimo *Hollman*², lemia palankesnę

¹ Toje byloje buvo nagrinėjamas (trumpai tariant), skirtingas teisės normų dėl atskaitymų, taikomų savarankiškai dirbantiems darbuotojams, kurie yra nuolatiniai gyventojai, palyginti su nenuolatiniais gyventojams taikoma tvarka, taikymas, pastariesiems neleidžiant įskaičiuoti darbo valandų kitoje valstybėje narėje <...>, o tai niekaip nesusiję su ginču, aptariamam šioje byloje, kurioje nagrinėjama nenuolatinį gyventojų teisė pasirinkti nuolatiniais gyventojams taikomą mokesčių režimą.

² Reikia pažymėti, kad 2007 m. gruodžio 31 d. Įstatymu Nr. 67-A/2007 *Autoridade Tributária e Aduaneira* (tuo metu – DGCI) padaryti IRC kodekso pakeitimai siekiant pašalinti diskriminaciją dėl mokesčio požiūriu, taikomo nuolatiniais ir nenuolatiniais gyventojams, kiek tai susiję su

nenuolatinį Portugalijos gyventojų, nuolat gyvenančių Europos Sąjungoje, nekilnojamojo turto vertės priedaugio apmokestinimą, palyginti su nuolatiniais Portugalijos gyventojais, nes pirmieji ne tik vienodai naudojami 50 % IRS mokesčio bazės sumažinimu, bet jiems taip pat taikomas vieningas 25 % mokestis, kuris dauguma atvejų yra mažesnis, už atitinkamą (progresinio) mokesčio tarifą, taikomą nuolatiniais gyventojams pagal IRS kodekso 68 straipsnio 1 dalyje nurodytą lentelę, nepamirštant fakto, kad pastarieji į mokesčio bazę privalo įtraukti visas pajamas.

Pareiškėjas taip pat remiasi *Tribunal Arbitral* sprendimu, priimtu byloje Nr. 127/2012-T, kurioje nuspręsta <...>, kad IRS kodekso 43 straipsnio 2 dalis „yra nesuderinama nei su Bendrijos teise, į kurią įtraukta Bendrijos jurisprudencija, nei su Portugalijos jurisprudencija“³.

Pareiškėjas taip pat remiasi 2016 m. liepos 27 d. Sprendimu Nr. 748/2015-T, kuriame nuspręsta, kad Sąjungos teisė pažeista dėl IRS kodekso 43 straipsnio 2 dalies nesuderinamumo su Sąjungos teise ir dėl įtariamo laisvo kapitalo judėjimo pažeidimo⁴.

Galiausiai pareiškėjas remiasi 2011 m. kovo 22 d. *Supremo Tribunal Administrativo* (Aukščiausiasis administracinis teismas) priimtu sprendimu byloje Nr. 1013/10 <...>, kur pasakyta:

„Kita vertus, žinoma, kad 2007 m. gruodžio 31 d. Įstatyme Nr. 67-A/2007 (2008 m. valstybės biudžeto įstatymas) teisės aktų leidėjas siekia išvengti Bendrijoje ir Europos ekonominėje erdvėje gyvenantiems nenuolatiniais gyventojams, kurie Portugalijoje gauna nekilnojamojo turto vertės priedaugį, taikomo palankaus požiūrio, leidžiančio jiems pasirinkti mokėti mokesčių už tokias pajamas panašiomis sąlygomis, kurios taikomos nuolatiniais Portugalijos gyventojams (žr. tekstą, pridėtą prie IRS kodekso 72 straipsnio 7 ir 8 dalies, kurios dabar tapo 8 ir 9 dalimis, 2009 m. rugsėjo 23 d. Dekreto-įstatymo Nr. 240/09 4 straipsniu pakeitus numeraciją).

Tačiau tuo remiantis negalima daryti jokios išvados šioje byloje, nes Administração Fiscal (Mokesčių administratorius), remdamasis mokesčių mokėtojų pateikta deklaracija, atskaitė jo manymu mokėtiną mokesčių (kaip, kita vertus, visada vyksta IRS atveju): pritaikytas nenuolatiniais gyventojams taikomas mokestis (25 % pagal IRS kodekso 72 straipsnio 1 dalį) ir jis taikytas visoms gautoms pajamoms, o ne 50 % tų pajamų (IRS

nekilnojamojo turto vertės priedaugio apmokestinimu, yra vėlesni už minėtą Sprendimą *Holmann*.

³ Taip pat reikia pažymėti, kad priešingai, nei šioje byloje, toje byloje priimtame sprendime mokesčių mokėtojas nenuolatinis gyventojas nepasirinko nė vienos apmokestinimo tvarkos.

⁴ Be to, reikia pažymėti, kad toje byloje mokesčių mokėtojas IRS deklaracijos 3 pavyzdyje tik nurodė, kad nėra nuolatinis Portugalijos gyventojas, priešingai, nei nustatyta nagrinėjamoje byloje.

kodekso 43 straipsnio 2 dalis), todėl buvo neatsižvelgta į Sąjungos teismų jurisprudenciją ir Supremo Tribunal Administrativo (Aukščiausiasis administracinis teismas), kuris ją taikė, jurisprudenciją (žr. 2008 m. sausio 16 d. <...> Sprendimą Nr. 439/06) dėl taip taikomos tos teisės nuostatos nesuderinamumo su (tuo metu galiojusi) EB 56 straipsniu (dabar – SESV 63 straipsnis), todėl kilo pavojus, kad ginčijamas mokėjimas bus panaikintas (taip ir nutiko) atsižvelgiant į Sąjungos teisės aktų viršenybę“.

Sprendimą galima rasti internete šiuo adresu:
http://www.dgsi.pt/jsta.nsf/35fbbbf22e1bb1e680236f8e003ea931/5942b010aec666d280237862003e595e?OpenDocument&ExpandSection=i#_Section1

Reikia pažymėti, kad 2008 m. sausio 16 d. Sprendime Nr. 0439/06 Supremo Tribunal Administrativo (Aukščiausiasis administracinis teismas) laikėsi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendime nurodytų argumentų, nes tuo metu dar negaliojo 2007 gruodžio 31 d. Įstatymu Nr. 67-A/2007 padaryti pakeitimai.

2. Faktinės aplinkybės

2.1. Byloje nustatytos faktinės aplinkybės

- a) Pareiškėjas mokestiniais tikslais nuolat gyvena Paryžiuje, Prancūzijoje <...>, ir jam priskirta *Serviço Local de Finanças de Coímbra-2* (vietos mokesčių administratorius Coimbra 2) <...>.
- b) 2002 m. sausio 17 d. už 79 807,66 euro pareiškėjas įsigijo <...> esančio pastato atskirą vienetą, pažymėtą raide C, kuris į atitinkamą registrą įtrauktas suteikiant Nr. <...>, ir sumokėjo visus su turto perleidimu susijusius mokesčius nuo tos sumos.
- c) Mokesčių deklaracijos pagrindiniame lape esančioje 8B lentelėje pareiškėjas pažymėjo 4 langelį („nenuolatinis gyventojas“), 6 langelį („ES valstybės narės nuolatinis gyventojas“) ir 7 langelį (pasirinkdamas būti apmokestintas kaip nenuolatinis gyventojas) ir nepasirinko 9 langelyje (apmokestinimas pagal bendrąsias apmokestinimo taisykles, nustatytas IRS kodekso 68 straipsnyje) ir 10 langelyje (nuolatiniams gyventojams taikomų teisės aktų pasirinkimas) numatytų galimybių.
- d) Pareiškėjas internetu tinkamai pateikė IRS deklaracijos 3 formą už 2017 mokestinius metus ir jos G priede (vertės padidėjimas ir kitas turto prieaugis) deklaravo gyvenamosios patalpos pirkimo ir pardavimo kainą bei atitinkamai įsigijimo ir pardavimo metus ir sąnaudas bei išlaidas.
- c) 2018 m. liepos 5 d. *Autoridade Tributária e Aduaneira* (Mokesčių ir maitų institucija) pateikė pranešimą Nr. <...> dėl 24 654,22 euro IRS mokėjimo, nekilnojamojo turto vertės prieaugiui pritaikiusi specialų 28 % mokesčio

tarifą, tačiau nepritaikė 50 % prieaugio nuolaidos, taikomos mokesčių mokėtojams, kurie yra nuolatiniai gyventojai.

- f) 2018 m. lapkričio 30 d. pareiškėjas apskundė šį pranešimą apie mokėjimą *Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD* (Administracinis arbitražo centras – CAAD) ir pareiškė, kad jis prieštarauja teisei, nes jis neigiamai diskriminuojamas, palyginti su mokesčių mokėtojais nuolatiniais gyventojais, bei nurodė, kad šiuo atveju kalbama apie laisvo kapitalo judėjimo ribojimą, numatytą SESV 63 straipsnio 1 dalyje.

<...>

<...>

3. Klausimas dėl Portugalijos teisės aktų dėl nekilnojamojo turto vertės prieaugio apmokestinimo nesuderinamumo su Sąjungos teise.

3.1. Portugalijoje galiojantys teisės aktai dėl Europos Sąjungos nuolatinį gyventojų nekilnojamojo turto vertės prieaugio apmokestinimo yra šie:

a) Reglamentavimo tvarka – IRS kodekso 72 straipsnio pakeitimai:

a.1. 2007 m. gruodžio 31 d. galiojusi 2004 m. gruodžio 30 d. Įstatymo Nr. 55-B/2004 redakcija:

„72 straipsnis

Specialūs mokesčio tarifai

1. *Portugalijos teritorijoje nenuolatinį gyventojų gautas vertės prieaugis ir kitos pajamos, kurios nepriskiriamos prie nuolatinės buveinės toje teritorijoje ir kurioms netaikomas išskaičiuojamasis mokestis prie šaltinio, apmokestinamos taikant specialų 25 % mokesčio tarifą arba 15 % pajamų iš nekilnojamojo turto tarifą, atsižvelgiant į 4 dalį,*

2. *Portugalijos teritorijoje nenuolatinį gyventojų gautos pajamos, kurios nepriskiriamos prie nuolatinės buveinės toje teritorijoje, apmokestinamos 25 % tarifu,*

3. <...>

4. *Vertės prieaugio ir sumažėjimo teigiamas likutis, gautas atlikus 10 straipsnio 1 dalies b, e f ir g punktuose nurodytas operacija, apmokestinamas 10 % mokesčio tarifu⁵.“*

⁵ 2005 m. lapkričio 7 d. Dekretu-įstatymu Nr. 199/2005 padarytas pakeitimas pagal 2003 m. liepos 29 d. Įstatymo Nr. 39-A/2005 4 straipsniu suteiktą teisėkūros leidimą ir laikantis Konstitucijos 198 straipsnio 1 dalies a ir b punktų.

a.2. 2007 m. gruodžio 31 d. Įstatymu Nr. 67-A/2007 nustatyta redakcija, kuri įsigaliojo 2008 m. sausio 1 d.:

„72 straipsnis

Specialūs mokesčio tarifai

1. *Portugalijos teritorijoje nenuolatinių gyventojų gautas vertės priedaugis ir kitos pajamos, kurios nepriskiriamos prie nuolatinės buveinės toje teritorijoje ir kurioms netaikomas išskaičiuojamasis mokestis prie šaltinio, apmokestinamos taikant specialų 25 % mokesčio tarifą arba 15 % pajamų iš nekilnojamojo turto tarifą, atsižvelgiant į 4 dalį,*

2. *Portugalijos teritorijoje nenuolatinių gyventojų gautos pajamos, kurios nepriskiriamos prie nuolatinės buveinės toje teritorijoje, apmokestinamos 25 % tarifu,*

3. *<...>*

4. *Vertės priedaugio ir sumažėjimo teigiamas likutis, gautas atlikus 10 straipsnio 1 dalies b, e f ir g punktuose nurodytas operacijas, apmokestinamas 10 % mokesčio tarifu.“*

5. *<...>*

6. *<...>*

7. *Kitos Europos Sąjungos arba Europos ekonominės erdvės valstybės narės nuolatiniai gyventojai, su sąlyga, kad pastaruoju atveju keičiamasi informacija mokesčių klausimais, gali nuspręsti, kad 1 ir 2 dalyse nurodytos pajamos bus apmokestintos mokesčiu, kuris pagal 68 straipsnio 1 dalyje pateiktą lentelę taikomas pajamoms, gautoms nuolatinių gyventojų Portugalijos teritorijoje.*

8. *Siekiant nustatyti ankstesnėje dalyje nurodyto mokesčio tarifą, atsižvelgiama į visas pajamas, įskaitant pajamas, gautas už tos teritorijos ribų, tomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos nuolatiniams gyventojams.*

a.3. 2014 m. gruodžio 31 d. Įstatymu Nr. 82-E/2014 nustatyta redakcija, kuri įsigaliojo 2015 m. sausio 1 d.:

7. *(panaikinta)*

8. *<...>*

9. *Kitos Europos Sąjungos arba Europos ekonominės erdvės valstybės narės nuolatiniai gyventojai, su sąlyga, kad pastaruoju atveju keičiamasi*

informacija mokesčių klausimais, gali nuspręsti, kad 1 dalies a ir b punktuose ir 2 dalyje nurodytos pajamos bus apmokestintos mokesčiu, kuris pagal 68 straipsnio 1 dalyje pateiktą lentelę taikomas pajamoms, gautoms nuolatinių gyventojų Portugalijos teritorijoje.

10. Siekiant nustatyti ankstesnėje dalyje nurodyto mokesčio tarifą, atsižvelgiama į visas pajamas, įskaitant pajamas, gautas už tos teritorijos ribų, tomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos nuolatiniams gyventojams.

11. <...>

12. <...>“

a.4) 2016 m. gruodžio 28 d. Įstatymu Nr. 42/2016 (2013 m. biudžeto įstatymas) patvirtinta IRS kodekso 43 straipsnio 2 dalies redakcija, taikoma nagrinėjamoje byloje:

43 straipsnis

Turto prieaugis

1. Pajamų vertė, laikoma prieaugiu, atitinka vertės prieaugio ir sumažėjimo, kurie atsiranda tais pačiais metais ir apibrėžiami pagal paskesnius straipsnius, skirtumą.

2. Atsižvelgiama tik į 50 % ankstesniame punkte aptariamo skirtumo, teigiamo ar neigiamo, vertės, gautos nuolatiniams gyventojams įvykdžius 10 straipsnio 1 dalies a⁶, c ir d punktuose nurodytus turto perleidimo sandorius.

<...>

b) Pakeitimai deklaracijos formose – nuo 2009 m. galiojančioje IRS deklaracijos 3 formoje (2008 m. ir vėlesniais mokestiniais metais gautos pajamos) padaryti pakeitimai, apie kuriuos kalbama IRS Kodekso 57 straipsnyje, ir kurios pavyzdį naudojo pareiškėjas deklaracijoje, pateiktoje už 2017 mokestinius metus:

b.1 – Priekinė deklaracijos pusė – 8B lentelė:

4 langelis – nenuolatiniai gyventojai (pažymėta pareiškėjo)

6 langelis – nuolatinė gyvenamoji vieta ES arba EEE (nurodytas kodas 250, kuris reiškia Prancūziją)

⁶ Kodekso 10 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta:

„a) turtinių teisių į nekilnojamąjį turtą perleidimas už atlygį ir visos nuosavybės panaudojimas jos savininko individualiai vykdomai ūkinei ir profesinei veiklai“.

7 langelis – Pareiškėjas pasirenka būti apmokestintas pagal bendrąją tvarką (nuolatinis Europos Sąjungos arba Europos ekonominės erdvės gyventojas)

10 langelis – galimybė būti apmokestintam pagal nuolatiniam gyventojams taikomą tvarką (IRS kodekso 17A straipsnis) – Pareiškėjas jo nepažymėjo.

Akivaizdu, kad EB 56 straipsniu (dabar SESV 63 straipsnis) draudžiamas bet koks kapitalo judėjimo ne tik tarp valstybių narių bet ir tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių ribojimas.

Taip pat reikia atsižvelgti į 2007 m. spalio 11 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendime byloje C-443/06 (*Hollmann*) suformuotą jurisprudenciją:

„EB 56 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis tokį nacionalinės teisės aktą, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje⁷, kuris prieaugi, atsirandantį vienos valstybės narės rezidentui perleidus kitoje valstybėje narėje, šiuo atveju Portugalijoje, esantį nekilnojamąjį turtą, apmokestina didesniu mokesčio tarifu, nei būtų taikomas prieaugiui, kurį, vykdydamas tokį patį sandorį, gauna valstybės, kurioje yra šis nekilnojamasis turtas, rezidentas.“

Nepaisant minėto sprendimo, vis dėlto arbitražo teismui išlieka abejonių, ar šioje byloje nagrinėjamas atvejis gali būti laikomas visiškai prilygstančiu nagrinėjamam Sprendime C-443/06, nes šiuo metu galiojantys teisės aktai nuo to sprendimo priėmimo yra pasikeitę, o dabar valstybės narės nuolatinis gyventojas turi galimybę išvengti ginčijamo nevienodo požiūrio, jei pasirenka būti traktuojamas kaip nuolatinis gyventojas su visomis iš to kylančiomis teisinėmis pasekmėmis ir vienodomis sąlygomis, kurios nustatytos nuolatiniam gyventojams taikomuose teisės aktuose.

7. Rezoliucinė dalis

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir būtent dėl to, kad šiuo metu Portugalijoje galiojantis mokesstinis reglamentavimas, taikomas nuolatinį Europos Sąjungos gyventojų gauto Portugalijoje esančio nekilnojamojo turto vertės prieaugio apmokestinimui IRS, ir pati pareiga pateikti atitinkamas deklaracijas šiuo metu skiriasi nuo reglamentavimo, galiojusio 2007 m. lapkričio 11 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo C-443/06 (*Hollmann*), kuriuo remiasi pareiškėjas, priėmimo momentu, nes 2007 m. gruodžio 31 d. Įstatymu Nr. 67-A/2007 buvo padaryti pirmiau minėti pakeitimai, t. y. IRS kodekso 72 straipsnis papildytas 7 ir 8 dalimis (dabar 9 ir 10 dalys),

⁷ Kalbėta apie nacionalinio išdo pareiškimą dėl tokio paties klausimo, kuris nagrinėjamas šioje byloje, tačiau kuris, priešingai nei šioje byloje, iškilo anksčiau, t. y. prieš IRS kodekso 72 straipsnio pakeitimus, padarytus 2007 m. gruodžio 31 d. Įstatymu 67-A/2007 (2008 m. biudžeto įstatymas).

Tribunal Arbitral nutaria:

1. Remiantis SESV 267 straipsnio a punktu, pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą, kad būtų galima priimti sprendimą pagrindinėje byloje:

Klausimas:

Ar kartu skaitomi EB 12, 56, 57 ir 58 straipsniai (dabar SESV 18, 63, 64 ir 65 straipsniai) turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiami nacionalinės teisės aktai, kaip antai aptariami pagrindinėje byloje (1988 m. lapkričio 30 d. Dekretu-įstatymu Nr. 442-A/88 patvirtino IRS kodekso su pakeitimais, padarytais 2001 m. gruodžio 27 d. Įstatymu Nr. 109-B/2001, 43 straipsnio 2 dalis), su 2007 m. gruodžio 31 d. Įstatymu Nr. 67-A/2007 padarytais pakeitimais į IRS kodekso 72 straipsnį įtraukiant 7 ir 8 dalis (dabar 9 ir 10 dalys), pagal kurias leidžiama kitos Europos Sąjungos valstybės narės (Prancūzijos) nuolatinio gyventojų, pardavusio valstybėje narėje (Portugalijoje) esantį nekilnojamąjį turtą, gautą vertės priedu **pasirinktinai** neapmokestinti didesniais mokesčiais, nei tokio pat sandorio atveju taikomi valstybės narės, kurioje yra nekilnojamasis turtas, nuolatinio gyventojų gautam vertės priedui?

<...>

Lisabona, 2019 m. balandžio 30 d.

Arbitras

(José Rodrigo de Castro)

<...> <...>